

wereldburger krant⁴⁰

Beste Wereldburger,

Deze zomer, tijdens het opruimen van mijn bureau, vond ik een tekst waarin staat dat België het enige land ter wereld is waar het **aantal vakbondsleden niet daalt**. Hier bij ons speelt de vakbond een belangrijke rol. In het grootste deel van de wereld leveren vakbonden **een dagelijkse strijd** om gehoord te worden. Meer nog, in sommige delen van de wereld is vakbondswerk op zijn zachtst gezegd **een hachelijke onderneming**.

In 2004 werden wereldwijd 145 vakbondsmensen gedood, 704 geslagen of gefolterd, 463 kregen doodsbedreigingen en in 2017 werden gearresteerd. Het is dan ook niet verwonderlijk dat vakbondsmilitanten meestal **jonge, alleenstaande mannen of vrouwen** zijn, zij brengen hun familie niet in gevaar bij hun activiteiten.

Heeft u deze zomer ook de reeks krantenartikelen over de "nieuwe filantropen" gelezen. De schatrijken van deze aarde die een deel van hun vermogen wegschenken aan "**het goede doel**". Op zich niet nieuw, maar ze doen het nu voor ze het loodje leggen. Kwestie van zelf te kunnen controleren wat er met hun centen gebeurt. En vooral: het gaat over **duizelingwekkende bedragen**. Bill Gates is op dit moment nog de grootste schenker, maar de jongens die Google hebben opgericht zijn aardig op weg om hem te overtreffen. Ze mikken vooral op gezondheidszorg en onderwijs. Een "superschenker" aan de haak slaan is de droom van elke fondsenwerver. In één klap voldoende middelen voor al onze projecten in de derde wereld. Wereldsolidariteit is echter niet het gedroomde "goede doel" van de rijken der aarde. **We hebben een definitie van "armoede" die hen niet bevalt.**

Armoede is voor ons meer dan een gebrek aan inkomen. Armoede heeft veeleer te maken met **onrecht**: geen leefbaar loon krijgen voor het geleverde werk, op elk moment aan de deur gezet kunnen worden, onmenselijke werklust en miserabele arbeidsomstandigheden. Ons beproefde wapen om dit onrecht te bestrijden is de **sociale dialoog**: onderhandelen, dingen bespreekbaar maken, akkoorden sluiten. Daarom steunen we vakbonden in het Zuiden. En daar wringt het schoentje. **Inmenging en inspraak van de werknemers**, is wel het laatste wat grote bedrijven, de machtingen der aarde, willen. Want daarvoor doen ze toch hun best: om van de ganse wereld een "vrije" handelszone te maken? **Hoe minder regels, des te groter de winsten**. Voor hen wel, niet voor mens en milieu.

De Internationale Arbeidsorganisaties (IAO), is sociale dialoog op het allerhoogste niveau. Het is een **wereldwijd overleg tussen werkgevers, overheden en vakbonden**. In de campagne "waardig werk" van de Internationale Arbeidsorganisatie, erkennen ook werkgevers en overheden dat werk, arbeidsomstandigheden en sociale bescherming de cruciale elementen zijn bij de bestrijding van armoede. Maar ook voor de preventie van conflicten en de algemene economische toekomst van onze planeet is waardig werk een absolute voorwaarde.

Intussen is er op de bloemenplantages van Ecuador van "waardig werk" weinig te merken. De bazen zijn **niet geïnteresseerd in wereldvrede**, voor hen telt het aantal rozen die vandaag in de containers kunnen, liefst ongeschonden. De rozen wel...

Fabienne Sichien

Met droefheid

Op negentien augustus overleed onze vriend en collega Marc Van Lint in Jakarta. Hij werkte er voor Wereldsolidariteit. Een gedreven man. Zonder veel woorden. Dichtbij de gewone mensen. Azië was zijn continent. En leven. Zijn bewogenheid heeft er veel goeds gezaaid.

Wij wensen zijn vrouw, zijn ouders, familie en vrienden veel sterkte.

Vakbonden bestrijden armoede

Wij de rozen, zij de doornen

De mogelijkheden van transport en communicatie maken het makkelijk om bloemen te produceren in het ene deel van de wereld en ze dan te koop aan te bieden op een lokale markt 10.000 km verder. Aan de andere kant van de wereld. In Leuven bijvoorbeeld. Wat is de wereld toch klein, niet. Maar globalisering heeft zijn vele schaduwkanten. Voor mens én milieu.

Steeds meer snijbloemen, zoals rozen en anjers, worden geproduceerd in ontwikkelingslanden. De vele uren zon in het Zuiden spelen natuurlijk een belangrijke rol. Maar ook en vooral de goedkope arbeid heeft de indrukwekkende groei van de bloemensector in het Zuiden beïnvloed. Bovendien worden de producenten er niet "gehinderd" door maatregelen die de arbeiders en het milieu moeten beschermen.

Daenstoestanden in Ecuador

Vandaag steekt Ecuador Nederland naar de kroon wat betreft de uitvoer van snijbloemen. De rozen van Ecuador komen vooral terecht in Noord-Amerika, Rusland en Europa. Ze zijn voor het land een grote bron van inkomsten, te vergelijken met olie en bananen. Maar de explosieve groei van deze sector gebeurt vooral **ten koste van de gezondheid van de arbeiders**. Producenten sproeien kwistig met pesticiden die in Noord-Amerika, Canada en Europa al lang streng verboden zijn. Onderzoek toont aan dat twee derde van de werknemers regelmatig klachten heeft: hoofdpijn, irritatie van slijmvliezen, ademhalingsproblemen en kankers.

Het overgrote deel van de werkkrachten op de bloemenplantages zijn vrouwen (70%). Zij doen vooral het fijne werk: zaaien, wieden, verwijderen

van knoppen en ongedierte, plukken, selectie, verpakken. Dit werk is voor vrouwen heel belangrijk: het loon maakt hen zelfstandig en biedt hun kinderen de kansen die ze zelf niet kregen: onderwijs en een betere toekomst.

Maar in ruil voor dat loon moeten ze heel wat doorstaan. Het werk is uitputtend: rechtstaan, bukken, knielen, in een intense warmte in de serres of in volle zon. Ze kloppen lange werkdagen, op piekmomenten zelfs zestien uur per dag. Maar de vrouwen zelf klagen het vaakst over de seksuele intimidaties van de opzichters, het gebrek aan beschermende kledij, en de discriminatie in loon en promotiekansen.

Onderdrukte arbeiders een stem geven

Vakbonden in Ecuador gaan een moeilijke strijd aan tegen deze vormen van uitbuiting.

Een enorme opdracht, waarbij ze zich gesteund weten door de wet van 2004, die werkgevers verplicht vakbonden toe te laten vanaf dertig werknemers. Maar ook daar hebben de producenten iets op gevonden. Sinds die wet zijn er nog weinig plantages met dertig werknemers, ze zijn onderverdeeld in kleinere groepen. Of nog: er worden enkel tijdelijke werknemers of werknemers zonder contract

aangeworven. Zeer creatief zijn ze op dat vlak. Op dit moment zijn er op de driehonderd ondernemingen slechts drie met een vakbondsafvaardiging. Ondanks de grondwet, de arbeidscodes en de conventies die de vrijheid van vereniging en vakbond vastleggen, is er in Ecuador niet veel te merken van bescherming van de arbeiders.

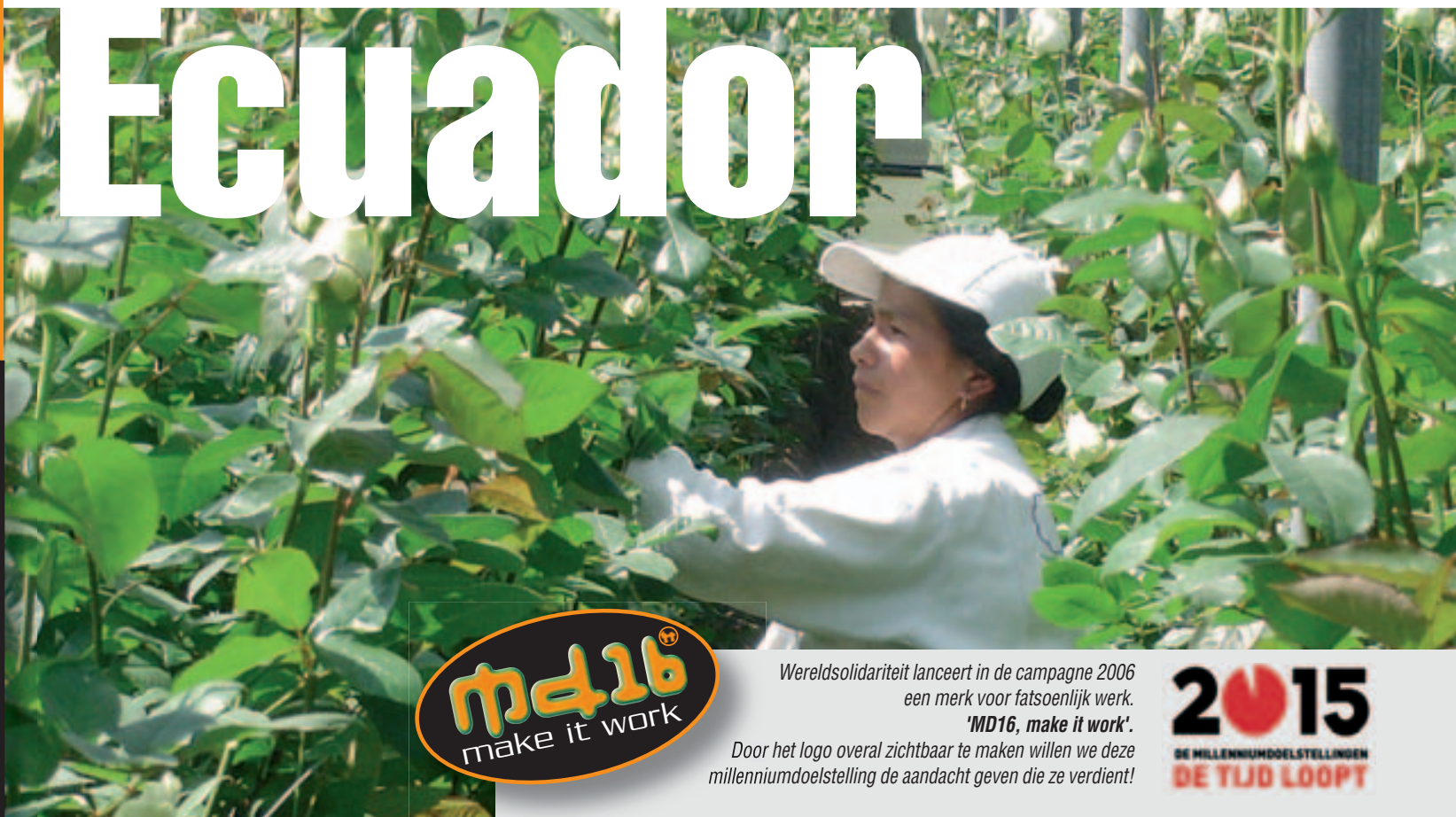
Integendeel, arbeiders die zich syndiceren worden ontslagen "om productietechnische redenen" en militanten worden bedreigd, of worden via hun familie onder druk gezet.

Edelina Garcia van FENACLE (federale organisatie van landarbeiders en inlandse volkeren in Ecuador) getuigt: *"Werken aan de bewustwording van mensen, hen vertellen welke hun rechten zijn, hun plichten, is niet evident. Mensen zijn doordrongen van de schrik om hun werk te verliezen in dit land, waar werkloosheid woekert als koudvuur. Wie zal hun kinderen te eten geven als ze hun werk verliezen? Als ze zich aansluiten bij de vakbond verliezen ze niet alleen hun inkomen, ze komen op een zwarte lijst te staan waardoor ze waarschijnlijk nooit meer werk vinden. Deze vormen van onderdrukking zorgen voor doofstomme arbeiders. En dat is net de bedoeling van de werkgevers"*

Ook de KAJ van Ecuador waakt over de arbeidsomstandigheden van jongeren die op de bloemenplantages werken. Met de steun van Wereldsolidariteit.

(citaat uit: « Les syndicats dans les roses? » Virginie Ebner, Info Sud. Verschenen in Ici & Là Bas, tweemaandelijks tijdschrift Solidarité Mondiale, nr 62, mei-juni 2006, pag 19)

Ecuador

Wereldsolidariteit lanceert in de campagne 2006 een merk voor fatsoenlijk werk.
'MD16, make it work'.
Door het logo overal zichtbaar te maken willen we deze millenniumdoelstelling de aandacht geven die ze verdient!

2015
DE MILLENNIUMDOELSTELLINGEN
DE TIJD LOOPT

Indonesië

Rekson Silaban (links op de foto)

"Ik heb de welvaart van mijn hele land voor ogen!"

Wereldsolidariteit ontmoette Rekson Silaban, sinds 2003 voorzitter van KSBSI een onafhankelijke vakbond in Indonesië waarmee Wereldsolidariteit en ACV sinds het prille begin samenwerken. Met zijn 38 jaren is hij de jongste vakbondsvoorzitter ter wereld.

Indonesië beslaat een enorme oppervlakte. 220 miljoen mensen wonen verspreid over 17.000 kleine en grote eilanden, verdeeld in 34 provincies. Om u een idee te geven van de grootte van het land: het vraagt maar liefst zeven uren om van de ene kant van de eilandengroep naar de andere te vliegen.

Silaban: "Ik kan wel zeggen dat het geografisch niet de meest ideale situatie is om een nationale syndicale actie uit te bouwen. Toch slagen we er bij KSBSI in aanwezig te zijn in 26 van de 34 provincies!"

Dit is des te opmerkelijker als u weet dat vakbonden slechts getolereerd worden sinds de val van dictator Suharto in 1998.

Silaban: "KSBSI bestond voordien al en heeft actief meegewerkt in de beweging die dictator Suharto ten val bracht. Zo stonden wij aan de wieg van het nieuwe democratische bewind. Acht jaar later heeft KSBSI zich ontwikkeld tot een confederatie van elf beroepscentrales. Samen vertegenwoordigen we meer dan 1.200.000 Indonesische werknemers."

Met overtuiging stelt de jonge voorzitter zijn toekomstplannen aan ons voor.

Silaban: "Eerst en vooral wil ik de vakbond groter en sterker maken door het aantrekken van **meer leden** voor de elf centrales. Hiervoor richt ik me vooral op de regionale kantoren, die dichterbij de mensen staan. De medewerkers van deze regionale zetels zullen de eerste jaren veel aandacht krijgen:

vorming en opleiding, zodat ze sterk en onafhankelijk kunnen opereren.

Een tweede uitdaging is de **uitbreiding van de dienstverlening aan de arbeiders**. Daarvoor is geld nodig en dat moet komen van de lidgelden. Daarom voert KSBSI campagnes om leden te werven, maar ook om werkgevers aan te moedigen een systeem te ontwikkelen om lidgeld van het loon in te houden, als werknemers daar vrijwillig voor kiezen uiteraard.

Een derde actie is gericht op het sluiten van collectieve arbeidsovereenkomsten in verschillende sectoren. In de elf centrales maar ook in de informele sector en de migratiesector. Het is een enorme onderneming om **leden en militanten te vormen om overeenkomsten te sluiten**, om onderhandelingen te voeren, om hun rechten te kennen,"

Wanneer Rekson zich inzet voor zijn vakbond, heeft hij niet alleen de welvaart van de leden voor ogen.

Silaban: "Betere arbeidsvoorwaarden en een eerlijk loon voor onze leden is van groot belang. Zo verbe-

ter je het leven van een hele familie. Uiteindelijk is dit in het voordeel van het hele land!"

Hoe het komt dat KSBSI koos voor een jonge voorzitter? Zijn antwoord is eenvoudig en tegelijk confronterend.

Silaban: "Tot 1998 was vakbondsleider zijn levensgevaarlijk. De meesten hadden te maken met repressie, bedreigingen en opsluiting. Daarom waren syndicalisten bijna per definitie jonge, alleenstaande mannen. Op die manier konden er geen familieleden onder druk worden gezet. Tot vandaag heeft dat zijn weerslag op de militanten van onze vakbond. Velen van hen zijn trouwens nog jonger dan ik ben!"

(op basis van «Indonésie, un jeune président à la tête du syndicat» in: Ici & Là Bas, tweemaandelijks tijdschrift Solidarité Mondiale, nr 60, jan-feb 2006, pag 20)

Mensen organiseren verhoogt de kans op overleven

In Senegal hebben ongeveer 250.000 mensen vast werk. Op een actieve bevolking van zes miljoen. Dat is vier procent. De overige 96 procent van de beroepsbevolking moet het stellen zonder arbeidscontract. Zonder werk. Van werkloosheidsuitkeringen heeft men hier nog niet gehoord. Zij moeten zich zelf behelpen, hun plan trekken. En dat doen de Senegalezen, ze moeten wel.

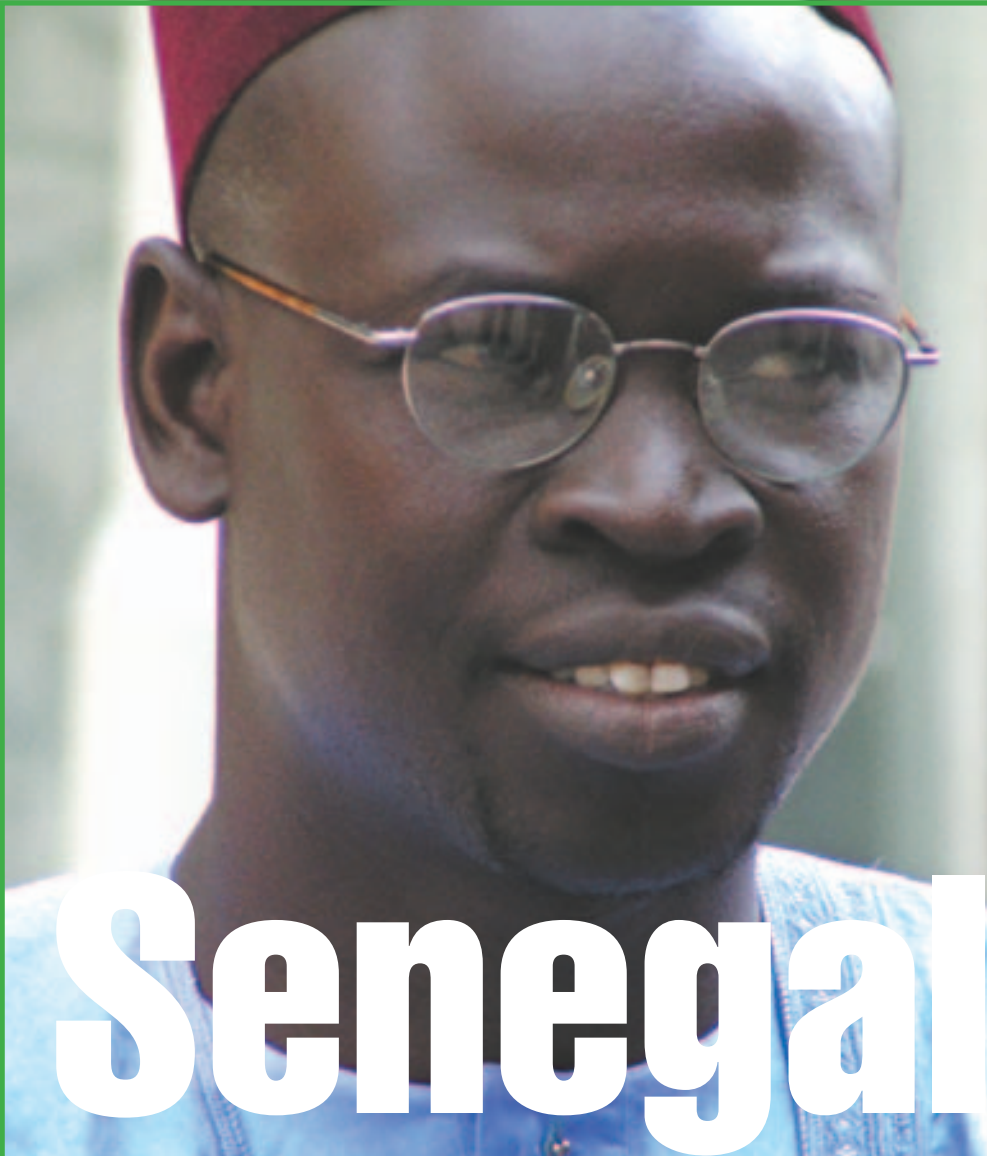
En Senegal is niet alleen. Hoe is het zo ver kunnen komen in Afrika, dat er nauwelijks officiële jobs zijn? De economische situatie van de meeste Afrikaanse landen is desastreus. Vanaf de jaren tachtig van de vorige eeuw klopt Afrika aan bij de donoren van de wereld: de Wereldbank en het Internationaal Monetair Fonds. Iedere nieuwe lening verplicht de landen te knippen in hun uitgaven. De gevolgen voor de openbare diensten, het onderwijs, de gezondheidszorg en de tewerkstelling zijn bekend. Afrika gaat er in sneltreinvaart op achteruit. De werkloosheid groeit. De overgrote meerderheid van de mensen komt in de "informele sector" terecht, waar geen enkele sociale zekerheid te bespeuren valt. Waar mensen van dag tot dag moeten zien te overleven.

Abdou Aziz Sy studeerde geschiedenis aan de universiteit en hoopte als leraar aan de slag te kunnen. Aan die droom kwam abrupt een einde. Zijn familie kon niet langer de eindjes aan elkaar knopen. Hij zag zich genoodzaakt een job te zoeken. De student geschiedenis werd beenhouwer. Toevallig!

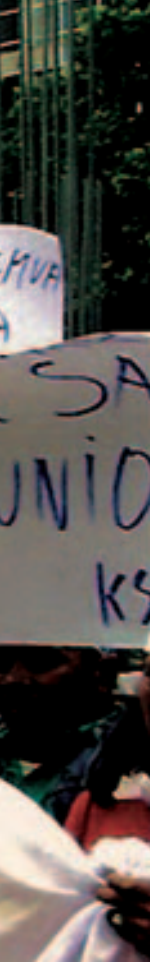
Aziz Sy: "Ik zag mensen vlees verkopen op de markt. En dat ging goed vooruit. Nu koop ik 's ochtends een koe en schaap bij de boeren. Nadat de dieren geslacht zijn in het slachthuis, versnijdt ik de karkassen en verkoop ze aan de handelaars op de markt. Met de opbrengst kan ik de boeren betalen." Rond het slachthuis zitten honderden mensen te wachten op het slachtafval. Er zijn groepjes mensen die huiden recupereren, anderen die poten afkoken, mensen die ingewanden uitsorteren. Alles waar een marktwaarde aan vastzit proberen de mensen aan de man te brengen. De "arbeidsomstandigheden" van deze mensen zijn hallucinant. Maar het is dat of sterven in de goot.

Een beter leven hier en nu

In een land waar steeds minder officiële jobs gevonden worden en steeds meer mensen terechtkomen in de informele overlevingseconomie, een land waar de mensen zich van dag tot dag afvragen hoe ze net voldoende kunnen verdienen om de dag

Abdou Aziz Sy

Meer weten

Dé internationale organisatie die zich bezighoudt met arbeidsomstandigheden is de Internationale Arbeidsorganisatie (IAO). Een eerder onbekend kind van de Verenigde Naties. Het is een uniek platform waar werkgevers, overheden én werknemers aller landen zich verenigd zien.

Het programma “Waardig Werk” van de Internationale Arbeidsorganisatie sluit naadloos aan bij wat Wereldsolidariteit en ACV al meer dan dertig jaar bedoelen met internationale samenwerking. Samenwerken met partners ter plaatse en hen steunen bij de opbouw van sociale dialoog. Dat dit ook het speerpunt is van de campagnes van de IAO is mede dankzij de actieve participatie van de vakbond aan deze organisatie.

Waardig werk wereldwijd

Globalisering is het veel besproken voorbeeld van fundamentele veranderingen in de wereldeconomie en maatschappij. De grote internationale bedrijven die dit proces sturen, hebben louter aandacht voor hun economische belangen. De economische groei die gepaard gaat met globalisering komt vooral henzelf ten goede.

De vraag of deze wereldevolutie ook sociaal in goede banen wordt geleid, stelt zich amper. Sociale organisaties en vakbonden wereldwijd stellen vast dat de sociale rechten van werknemers er niet op vooruit gaan, wel in tegendeel. Ook bij ons stelt men sociale verworvenheden in vraag en moeten vakbonden zich telkens weer verantwoorden.

Zeggen dat globalisering leidt tot meer werk, is onvoldoende. Het moet gaan over waardig werk. Werk met minimale rechtszekerheid en sociale bescherming. Die idee is niet nieuw.

Vijftig jaar geleden reeds stelden de Verenigde Naties dat vrede niet kan zonder ontwikkeling en sociale rechtvaardigheid. Sociaal onrecht en grote ongelijkheden leiden – meer dan armoede – altijd tot conflicten.

De economische globalisering vraagt om een sterke tegenmacht die zich ook internationaal organiseert en wereldwijd sociale rechtvaardigheid afdwingt.

De Internationale Arbeidsorganisatie

De IAO is een dochterorganisatie van de Verenigde Naties, opgericht in 1919.

In 1969 kreeg de IAO de Nobelprijs voor de vrede.

De Internationale Arbeidsorganisatie staat voor sociale dialoog op internationaal niveau. Het is de enige internationale organisatie waarin de werknemers volledig betrokken zijn, naast de werkgevers en de overheden.

Het belangrijkste orgaan is de Internationale Arbeidsconferentie. Die komt jaarlijks gedurende twee weken samen in Genève met afgevaardigden van werkgevers, overheden en werknemers.

De missie van de IAO is de verbetering van de levensstandaard van de bevolking door het scheppen van tewerkstellingskansen, door de organisatie van sociale zekerheid, door de toepassing van de arbeidsnormen en door het bevorderen van de sociale dialoog in elk land.

Sedert 1919 keurde de IAO 182 conventies en 190 aanbevelingen goed. Een conventie is slechts bindend voor een lidstaat als ze is goedgekeurd door de betrokken lidstaat. Maar **in 1998 keurde de IAO vijf fundamentele arbeidsnormen goed die elke lidstaat moet naleven.** De fundamentele normen zijn: vakbondsvrijheid, het collectief overleg, het verbod op dwangarbeid, het verbod op kinderarbeid, het discriminatieverbod inzake tewerkstelling en beroeps-kansen.

De IAO volgt de toepassing van de conventies in de lidstaten op de voet via commissies. De commissie Normen is veruit de belangrijkste voor de werknemers : hier worden klachten behandeld en landen op de vingers getikt.

De commissie Normen heeft op dit moment een lijst van 25 landen die zich moeten komen verantwoorden voor niet-naleving van fundamentele normen. Het zijn bekende landen als Birma (dwangarbeid), Kenia (kinderarbeid), Bangladesh (collectief overleg). Maar ook Westerse landen schenden conventies : Australië (collectief overleg), USA (kinderarbeid), Verenigd Koninkrijk (discriminatie).

“Concurrentie tussen fabrieken die hetzelfde product maken wordt eerlijker wanneer iedereen dezelfde normen respecteert.”

Luc Cortebeek

In ieders voordeel

Tijdens de 95e IAO conferentie in juni 2006, was Luc Cortebeek, voorzitter van het ACV, vice-voorzitter van deze commissie.

“Er is heel wat bereikt op deze conferentie. Alle regels die de veiligheid en de gezondheid van de werknemers, waar ook ter wereld, moeten beschermen, zijn tot een solide geheel samengebracht. Dat is niet niks” zegt Luc Cortebeek. ***“Landen die nog weinig traditie hebben met sociaal overleg, worden nu aangepord om via overleg met werkgevers, werknemers en regering, werk te maken van deze arbeidsnormen. En daar hebben wij ook baat bij. Concurrentie tussen fabrieken die hetzelfde product maken wordt eerlijker wanneer iedereen dezelfde normen respecteert.”***

Ook voor de landen die op de rooster zijn gelegd omdat zij de arbeidsnormen negeren, is vooruitgang geboekt. Het meest positieve nieuws komt uit Colombia. Vakbonden waren er verboden. Vakbondsleden werden er bedreigd of vermoord. Vorig jaar ging een gemengde hoge commissie naar Colombia : een topmanager van Coca Cola uit de Verenigde Staten, een Nederlandse regeringsambtenaar en Luc Cortebeek als vertegenwoordiger van de werknemers.

Luc Cortebeek: ***“Colombia is gezwicht. Ze weten dat ze sociale rechten moeten toestaan, willen ze hun plaats in de internationale economie innemen. Ook president Alvaro Uribe is daarvan overtuigd”.*** In Colombia komt er een permanente commissie van de IAO, die zal helpen bij de opbouw van het proces van sociaal overleg en een oogje in het zeil houden.

Meer informatie : www.acv-online.be en www.ilo.org

door te komen, is mensen samenbrengen de grote uitdaging voor Abdou Aziz Sy. Naast zijn activiteiten als beenhouwer wil hij bij zijn landgenoten het besef laten doordringen dat hun sociale positie en welzijn kan verbeteren als zij zich organiseren.

Aziz Sy: ***“De arbeidsmarkt wordt steeds beperkter. De privatisering van de overheid gaat steeds verder. In de nabije toekomst moeten we niet verwachten dat er een algemeen systeem van sociale zekerheid vanuit de overheid komt. Mensen moeten zelf zekerheid en werk organiseren.”***

Aziz is inmiddels vakbondsafgevaardigde in de Union Démocratique des Travailleurs Senegalais

(UDTS). Zijn vakbondswerk is een roeping. Zijn inzet is immers gratis.

Aziz Sy: ***“Er zijn weken dat ik drie dagen op rij niet ga werken omdat ik met vakbondswerk bezig ben. Mijn vrouw en kinderen zijn daar dan mee het slachtoffer van. Toch ben ik ervan overtuigd dat dit is wat ik moet doen. Ik wil werken aan een toekomst, ik wil mijn landgenoten de perspectieven bieden waarop ze recht hebben. Velen trekken nu gewoon hun plan, of trekken weg en zoeken hun geluk in de rijke westerse wereld. Ik wil trekker zijn voor betere arbeidsvoorwaarden en een beter leven, hier en nu.”***

UDTS is een van de partners van Wereldsolidariteit en ACV in Afrika.

De situatie in Senegal is kenmerkend voor het grootste deel van het Afrikaanse continent. De uitdagingen voor de Afrikaanse vakbeweging zijn zeer zwaar. Karen Debroy, Internationale Dienst ACV schrijft hierover :

“Als de Afrikaanse vakbeweging vandaag en morgen duurzaam en sociaal een gewicht in de schaal wil leggen, moet ze zich eerst en vooral als basisbeweging blijven ontwikkelen. Aanwezig zijn op elke werkvloer van elke bedrijf alsook in de volkswijken om te luisteren naar de problemen en noden van de werknemers. Vakbondsvrijheid is in vele Afrikaanse landen een wettelijke verworvenheid, maar zij moet aan de basis nog steeds afgedwongen worden in elke bedrijf, telkens weer. Vandaag is er slechts 3,3% van de actieve bevolking in loondienst in de formele sector. De vakbond in Afrika moet daarom zijn representatieve basis in de informele sector versterken. De vakbond moet ook verjongen. Afrikaanse jongeren zitten in een wanhopige situatie die 65 tot 80% onder hen treft. Vakbonden staan hier voor de geweldige uitdaging om samen met de jongerenorganisaties zoals de KAJ op zoek te gaan naar wegen om jongeren in hun waardigheid te versterken. Tevens moet de vakbond vervrouwelijken. Vrouwen maken meer dan 40% uit van de actieve bevolking in Afrika, maar zijn ook heel duidelijk de armere helft ervan.

De Afrikaanse vakbeweging kan en mag hier niet alléén tegenover staan, maar kan en moet kunnen rekenen op internationale solidariteit om gezamenlijk op te komen voor een juistere wereld. Samen met onze partner Wereldsolidariteit blijft het ACV investeren in de opbouw van de Afrikaanse vakbeweging opdat die haar rol kan opnemen als basisbeweging in de bres voor duurzame sociale en economische ontwikkeling.

Wereldsolidariteit 2005 in cijfers

U bent Werelburger en stort regelmatig. Of u ondernam een actie met uw afdeling. Uw solidariteit wordt beloond. Niet met getrouwheidskaarten, punten of bonnetjes, Maar met **de zekerheid dat elk van uw giften de wereld een beetje beter maakt.**

Als Werelburger krijg u ook duidelijke cijfers, elk jaar automatisch via uw werelburgerkrant.

Hoe gaat het met de organisatie waar u vertrouwen in heeft? Hoeveel middelen gaan naar de derde wereld? Vanwaar komen de andere middelen?

Als Werelburger heeft u het recht om een antwoord op deze vragen te krijgen.

Daarom krijgt u elk jaar in uw Werelburgerkrant **een beknopt financieel verslag.**

Heeft u meer vragen, wilt u specifieke antwoorden? Dan kan u contact opnemen met : Fabienne Sichien, 02/246 36 85 of fabienne.sichien@wsm.be

2005 : het jaar van de Tsunami

De Tsunami sloeg toe op tweede kerstdag 2004, maar de vreselijke gevolgen werden begin 2005 duidelijk. Ook onze partners in India, Sri Lanka en Indonesië waren snel betrokken bij de eerste hulp en later nog intensiever bij de heropbouw in de getroffen regio.

Bij ons kwamen solidariteitsacties op gang. De grootste, de actie 12.12, getrokken door een consortium van internationale organisaties, kreeg de volle aandacht.

Individuele Werelburgers, afdelingen en organisaties van de Christelijke Arbeidersbeweging wilden ook specifiek voor de WS partners storten. Intern gaven we hieraan gevolg en de giften kwamen spontaan binnen. Dit was goed, want onze partners vroegen om steun.

Het consortium 12.12 verklaarde zich later ook akkoord om een deel van de opgehaalde middelen te voorzien voor organisaties die structurele heropbouwprojecten startten in de regio. Dus ook voor Wereldsolidariteit.

Het resultaat voor 2005 is een totaalbedrag van meer dan 700.000 euro. Bijna al deze middelen zijn ook toegewezen. Ze zullen uitbetaald worden in de loop van 2006 en 2007, voor concreet afgesproken projecten waarvoor de partners een dossier indienden.

Een saldo van 40.000 euro en eventueel nog later ontvangen steun voor de Tsunami-slachtoffers verzamelt Wereldsolidariteit in een noodfonds. Dit werd op de Algemene Vergadering van juni 2006 goedgekeurd.

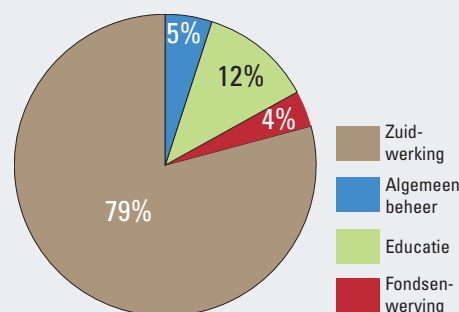
Dit laatste is nieuw, maar betekent niet dat Wereldsolidariteit een noodhulporganisatie wordt. Het betekent wel dat er een kleine reserve is voor acute noodsituaties, waarbij onmiddellijke hulp door onze partners noodzakelijk is.

Waarvoor Wereldsolidariteit het geld gebruikt

Wereldsolidariteit gebruikt 79% van de middelen voor **de Zuidwerking** : dat betekent in hoofdzaak steun aan partnerorganisaties in de derde wereld. We wijzen het geld toe op basis van vooraf gemaakte afspraken en concrete plannen.

Een tweede belangrijke opdracht voor Wereldsolidariteit is **educatie en sensibilisatie**. Dit omvat een hele waaier van activiteiten : vorming, studiedagen, inleefreizen, publicaties. Kortom alles wat nodig is om mensen hier goed te informeren over hoe het er écht aan toe gaat in de wereld. En om actie te voeren zodat ook de politiek haar verantwoordelijkheid neemt. Hieraan besteden we 12% van onze middelen.

We voorzien een apart budget voor **fondsenwerving en communicatie**. Verkoopsproducten,

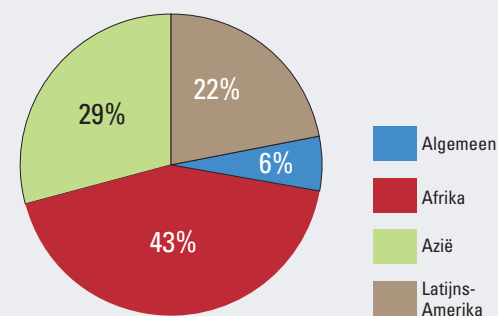

brieven, advertenties, zijn een greep uit de wijze waarop we zoveel mogelijk mensen willen overtuigen om ook Werelburger te worden en dus te storten ten voordele van de projecten van Wereldsolidariteit. Vier procent van onze inkomsten wijzen we toe aan fondsenwerving en communicatie.

Uitgaven per continent

De grafiek is duidelijk : de meeste middelen gaan naar de projecten in Afrika. Wereldsolidariteit heeft daar de meeste partners, het programma is dan ook in verhouding hiermee.

Een kleine verschuiving in vergelijking met vorig jaar in het voordeel van Azië (van 23 naar 29%) is geheel toe te schrijven aan het effect van het Tsunami heropbouwprogramma.

Waar Wereldsolidariteit het geld vandaan haalt

Wereldsolidariteit is een NGO (Niet-Gouvernementele Organisatie) voor ontwikkelingssamenwerking. Die erkenning houdt in dat Wereldsolidariteit op basis van programma's en strikte verantwoording, beroep kan doen op middelen van de Belgische Ontwikkelingssamenwerking (DGOS) en Europa. Deze **subsidies** zijn goed voor 57% van de inkomsten of 4.762.118 euro.

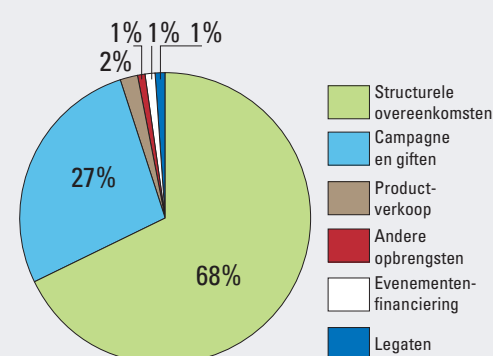
43% van de inkomsten komt uit andere bronnen. Wereldsolidariteit verzamelt 3.613.160 euro aan **eigen middelen**.

Ruim een miljoen euro komt rechtstreeks van Werelburgers : mensen die een gift overmaken, bloemzaad of wenskaarten kopen, legaten nalaten, ...

Cruciaal zijn de talrijke acties van afdelingen : bloemzaad verkopen, kerkdeuracties, opbrengst van een activiteit. In 2005 ontving Wereldsolidariteit 1.878 giften van afdelingen.

Financiële overeenkomsten op langere termijn zijn van levensbelang voor de werking van Wereldsolidariteit. Het is de solidariteit van de Christelijke Arbeidersbeweging in de ruimste zin van het woord. ACV en de Christelijke Mutualiteit hebben via Wereldsolidariteit structurele overeenkomsten met hun partners in het Zuiden. Maar ook groep ARCO, DEXIA en de VDK Spaarbank steunen het programma van Wereldsolidariteit. De opbrengst van de jaarlijkse 11.11.11 campagne (en CNCD voor de Franstaligen) betekent voor Wereldsolidariteit een inkomst van 322.141 euro.

Wereldsolidariteit is lid van VEF : Vereniging voor Ethiek in de Fondsenwerving, en onderschrijft de ethische code die de leden zich opleggen. Voor meer informatie : www.vef-aerf.be

WERELDSOLIDARITEIT

OP HET NATIONAAL SECRETARIAAT :

vzw Wereldsolidariteit
Postbus 20, Haachtsesteenweg 579,
1031 Brussel
Tel: 02 / 246 36 85 - Fax: 02 / 246 38 85
e-mail: wereldsolidariteit@wsm.be
rek.nr. 799-5500000-05

- voorzitter: Jan Renders
- algemeen secretaris: Andre Kiekens
- redactie: Fabienne Sichien
- Foto's: Wereldsolidariteit, Info Sud

altijd in je bereik

IN JOUW REGIO :

- Antwerpen - Johan De Kort - Tel: 03 220 12 09 - johan.dekort@acw.be
- Kempen - Jef Vanhoof - Tel: 014 40 31 60 - jef.vanhoof@acw.be
- Mechelen - Bertout Hellemans - Tel: 015 29 25 53 - bertout.hellemans@acw.be
- Brussel - Leen Vanderhulst - Tel: 02 508 89 10 - leen.vanderhulst@acw.be
- Leuven - Bart Vanwildemeersch - Tel: 016 29 81 28 - bart.vanwildemeersch@acw.be
- Limburg - Christine Kruijthoof - Tel: 011 29 08 08 - christine.kruijthoof@acw.be
- Zuid-Oost-Vlaanderen - Koen Browaey - Tel: 055 23 79 02 - koen.browaey@acw.be
- Waas en Dender - Stijn Bogaert - Tel: 03 760 13 56 - stijn.bogaert@acw.be
- Gent/Eeklo - Herman Peeters - Tel: 09 269 96 69 - herman.peeters@acw.be
- Brugge - Mia Vandenberghe - Tel: 050 44 43 33 - mia.vandenberghe@acw.be
- Oostende-Westhoek - Tel: 059 55 25 63
- Midden en Zuid-West-Vlaanderen - Liesbet Verboven - Tel: 056 23 37 13 - liesbet.verboven@acw.be

www.wereldsolidariteit.be

Wereldsolidariteit dank zij jou !

Giften zijn steeds welkom op het nummer: 799-5500000-05. Het is aan iedereen gegeven om de wereld iets goeds na te laten. U kan nu een beslissing nemen die veel mensen een toekomst geeft. U kan ervoor zorgen dat uw solidariteit met de derde wereld verder gaat, ook na uw overlijden. Geef de projecten van Wereldsolidariteit een plaatsje in uw nalatenschap.

Aan informatie geen gebrek, we worden er zelfs door overspoeld. Maar al te vaak krijgen we de visie van regeringsleiders en multinationals. Daarom laat MO* elke maand een tegenstem horen. In scherpe analyses en diepgaande reportages toont MO* wat deze planeet echt doet draaien. En dat is niet altijd even fraai. Een gratis proefnummer van MO*? Abonneren? Meer info? Surf naar www.mo.be of bel 02 536 19 77

De volgende organisaties werken mee aan de campagne van Wereldsolidariteit en dragen hun steentje bij aan de fondsenwerving. Op die manier steunen zij hun eigen partners in de derde wereld en alle organisaties waar Wereldsolidariteit mee samenwerkt.

191 landen ondertekenden een akkoord om tegen 2015 de armoede in de wereld te halveren. Voer samen met de Vlaamse Noord-Zuidbeweging actie om de politici aan hun belofte te herinneren én de lat hoger te leggen. Armoede moet de wereld uit!

www.detijdloopt.be